

XARXA

En Jesús també som fills

*Gràcies, Pare, pel missatge
que en el baptisme de Jesús,
ens has fet arribar als teus fills i filles.*

*Mentre Jesús pregava,
li envies l'Esperit i li dius
—a Ell i també a nosaltres—
que és el teu Fill, el teu estimat,
i que en Ell t'has complagut.*

*L'Esperit que va baixar sobre seu
i la consciència de saber-se Fill de Déu
van impulsar Jesús a predicar el Regne.*

*Obre el nostre cor al teu Esperit,
perquè sapiguem reconèixer i agrair
aquella paraula teva de Pare
amb què el dia del nostre baptisme
ens declaraves els teus fills i filles.*

*Així confiats en l'amor que ens tens
ens sentirem urgits a viure com tu.*

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç:

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc».

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut». [Lc 3,15-16.21-22]

Salm responsorial 28

R/ Que el Senyor beneixi el seu poble amb el do de la pau.

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santetat. **R.**

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. **R.**

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria!
/ El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Creure per a què?

Són bastants els homes i les dones que un dia van ser batejats pels seus pares i avui no sabrien definir exactament quina és la seva postura davant la fe. Potser la primera pregunta que sorgeix en el seu interior és molt senzilla: creure, per a què? Canvia alguna cosa a la vida per creure o no creure? Serveix la fe realment per a alguna cosa?

Aquestes preguntes neixen de la seva pròpia experiència. Són persones que a poc a poc han arraconat Déu de la seva vida. Avui Déu no compta en absolut per a elles a l'hora d'orientar i donar sentit a la seva existència.

Gairebé sense adonar-se'n, un ateisme pràctic s'ha anat instal·lant en el fons del seu ésser. No els preocupa que Déu existeixi o deixi d'existir. Tot això els sembla un problema estrany que és millor deixar de banda per assentar la vida sobre bases més realistes.

Déu no els diu res. S'han acostumat a viure sense ell. No experimenten nostàlgia o cap buit per la seva absència. Han abandonat la fe i tot marxa en la seva vida tan bé o millor que abans. Creure, per a què?

Aquesta pregunta només és possible quan hom «ha estat batejat amb aigua», però no ha descobert què significa «ser batejat amb l'Esperit de Jesucrist». Quan hom segueix pensant erròniament que tenir fe és creure una sèrie de coses enormement estranyes que res tenen a veure amb la vida, i no coneix encara l'experiència viva de Déu.

Trobar-se amb Déu significa saber-se acollits per ell enmig de la solitud; sentir-se consolats en el dolor i la depressió; reconèixer-se perdonats del pecat i la mediocritat; sentir-se enfortits en la impotència i caducitat; veure's impulsats a estimar i crear vida enmig de la fragilitat.

Creure, per a què? Per viure la vida amb més plenitud; per situar-ho tot en la seva veritable perspectiva i dimensió; per viure fins i tot els esdeveniments més trivials i insignificants amb més profunditat. Creure, per a què? Per gosar ser humans fins al final; per no ofegar el nostre desig de vida fins a l'infinit; per defensar la nostra llibertat sense rendir el nostre ésser a qualsevol ídol; per romandre oberts a tot l'amor, la veritat, la tendresa que hi ha en nosaltres. Per no perdre mai l'esperança en l'ésser humà ni en la vida. [J. A. PAGOLA]

«No és que l'ideal cristià s'hagi posat en pràctica i hagi estat considerat defectuós. No. És que se l'ha considerat difícil i ni tan sols s'ha intentat...» (G.K. CHESTERTON)

Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [05]

1875 Dos anys més tard, abril de 1875, el P. Macià —que en instaurar-se la República havia estat destinat a Alger, tornava a Barcelona, i es feia càrrec, altra vegada, de l'escola que ell havia organitzat i dirigit amb tanta estimació i amb tant d'encert. Al final d'aquella dècada, l'edifici seria conegut també com a Col·legi Politècnic.

Els Missioners havien comprès la necessitat de donar al poble la instrucció que necessitava i reclamava. Per altra banda, la resposta de les famílies va ser espectacular. Els alumnes matriculats arribarien aviat al voltant dels tres-cents. I l'any 1889 ja serien prop de quatre-cents. No cal dir que aquella tasca educativa va contribuir decididament a la transformació del barri.

Quan el P. Macià va morir, el 1879, el seu company i col·laborador en l'ensenyament, el P. Vilar, en va assumir la direcció.

1885 A l'ajuntament de la Vila de Gràcia consta una instància per la qual «el superior de la Casa Convent de Missioners del Cor de Maria demana permís per **construir una classe de pàrvuls** als terrenys que envolten la casa convent.

1897 L'annexió de la Vila de Gràcia a la ciutat Barcelona es va fer efectiva el 20 d'abril del 1897 mitjançant un Reial decret de la reina Maria Cristina. Barcelona va rebre la notícia amb entusiasme..., cosa que no es pot pas dir d'una bona part dels veïns de la Vila de Gràcia.

Ja aleshores la gent comentava que aviat s'obririen carrers seguint el traçat que el Sr. Ildefons Cerdà havia fer per a la Gran Barcelona. Un d'aquests carrers, que s'havia de dir carrer de *Claudio Coello*, havia de passar pel davant del Convent Nou. I un altre, que s'havia de dir carrer de Nàpols, possiblement escapçaria l'ala de ponent del Convent. Encara que tot plegat semblava que aniria per llarg, el cas és que la nova configuració de Barcelona afectaria directament el Convent Nou: el Pla dividiria la finca en tres. I es van haver de fer vendes i permutes de terrenys per a unificar-la novament. □

Calendari solidari d'Enllaç

Per a aquells que encara no hàgiu aconseguit el calendari per al 2022, sapiguen que encara en teniu a disposició aquest calendari de paret. Cada mes us anirà recordant algun dels missatges del Papa Francesc en la seva carta encíclica "Germans tots". Amb el donatiu (6€) estem col·laborant l'acció missionera dels Claretians arreu del món. Podeu adquirir-lo a la sagristia o al despatx parroquial.

Les nostres parròquies ja tenen pàgina web

És un missatge adreçat especialment als amics i amigues que periòdicament —amb tanta delicadesa com insistència— ens anaven preguntant: «Encara no teniu pàgina web?» Doncs des d'aquest inici d'any 2022, els podem donar de forma definitiva la resposta que esperaven: **«Ja tenim web!»**

A més a més el nom per entrar-hi és molt senzill i fàcil de recordar. N'hi ha prou de recordar el nom de les dues parròquies: <https://cordemariasanttomas.org/>.

Aquesta setmana ...

Diumenge, 9	Baptisme del Senyor: Acaba el temps de Nadal-Epifania.
Dilluns, 10	20.30 – Pregar la Paraula (CM)
Dimarts, 11	17.30 – Vida creixent (CM)
Dimecres, 12	09.00-12.30 – Assistent social de l'arxiprestat (CM) amb cita prèvia: 933 44 16 50
Dimarts, 18	Comença: setmana de Pregària per la Unitat dels cristians
Diumenge, 23	Diumenge de la Paraula de Déu

Unes setmanes de calendari tranquil

Amb la celebració, aquest diumenge, del baptisme del Senyor tanquem el temps litúrgic de Nadal-Epifania. Demà dilluns comencem les setmanes de durant l'any, que no son ni quaresma ni pasqua. I així fins el dimecres de cendra, que serà el dia 2 de març.

Mentrestant diversos moviments i grups significatius d'Església ens aniran recordant tasques pendents que tenim com Església i que com que son de tothom correrien el perill de no ser ateses per ningú si no hi hagués grups i institucions que ens ho van recordant periòdicament.

Aquest serà el cas dels dos recordatoris que se'ns faran aquests propers quinze dies:

1) la setmana de pregària per la Unitat dels cristians,

Com cada any, a l'hemisferi nord del planeta, se celebra aquesta iniciativa ecumènica de pregària del 18 al 25 de gener, és a dir, entre les festivitats de la confessió de sant Pere (dia 18) i la conversió de sant Pau (dia 25).

En parlarem més concretament diumenge vinent.

i 2) la setmana de la Bíblia.

Ara fa tres anys, el papa Francesc va establir «que el **III Diumenge del Temps Ordinari estigui dedicat a la celebració, reflexió i divulgació de la Paraula de Déu**. Aquest Diumenge de la Paraula de Déu es col·locarà en un moment oportú d'aquest període de l'any, en el qual estem convidats a enfortir els llaços amb els jueus i a pregar per la unitat dels cristians. (...)

»**Les comunitats trobaran la manera de viure aquest Diumenge com un dia solemne**. En qualsevol cas, **serà important que en la celebració eucarística s'entronitzi el text sagrat, per tal de fer evident a l'assemblea el valor normatiu que té la Paraula de Déu.**» (Text de la carta amb què el papa establí la celebració.)

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: *Despatx:* Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67